

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 314

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 22 aprilie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
414.	— Hotărâre privind transmiterea parțială a unui imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor, pentru Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia	2	
415.	— Hotărâre pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Justiției din România și Ministerul Justiției și Aplicării Legii din Republica Ungară, semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007	2	
	Protocol de cooperare între Ministerul Justiției din România și Ministerul Justiției și Aplicării Legii din Republica Ungară.....	3	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
238/282.	— Ordin al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al președintelui Institutului Național de Statistică privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România	4	
447.	— Ordin al ministrului internelor și reformei administrative privind aprobarea modelului angajamentelor pentru participanții declarați admiși la programele de formare specializată prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public		5–8
734.	— Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea datei intrării în vigoare a unor convenții și protocoale prevăzute în anexa I la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană		8–9
1.112/C.	— Ordin al ministrului justiției privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane		10–11
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
	Hotărârea din 29 iunie 2006 în Cauza Jujescu împotriva României		12–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind transmiterea parțială a unui imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor, pentru Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea parțială a unui imobil, aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor, pentru Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) este destinat construirii Seminarului Teologic Liceal „M. Simion Ștefan”.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleşcanu
Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 16 aprilie 2008.
Nr. 414.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului, aflat în domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor, pentru Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării, care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Alba Iulia, Str. Victoriei nr. 25, județul Alba	Statul român, Ministerul Apărării	Statul român, Ministerul Culturii și Cultelor, pentru Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia	— imobil 2660 (parțial) — cod 8.29.09 — nr. M.F. 103.960	Suprafața terenului = 16.250 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Protocolului de cooperare dintre Ministerul Justiției din România și Ministerul Justiției și Aplicării Legii din Republica Ungară, semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul de cooperare dintre Ministerul Justiției din România și Ministerul Justiției și Aplicării Legii din Republica Ungară, semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

București, 16 aprilie 2008.
Nr. 415.

PROTOCOL DE COOPERARE
între Ministerul Justiției din România și Ministerul Justiției și Aplicării Legii din Republica Ungară

Ministerul Justiției din România și Ministerul Justiției și Aplicării Legii din Republica Ungară (denumite în continuare *părți*), având în vedere complexitatea și dinamismul fenomenului juridic, precum și faptul că schimbul de informații și experiență în domeniul juridic este în interesul ambelor state,

fiind conștiente de importanța cooperării internaționale și de necesitatea armonizării legislației naționale cu standardele internaționale și europene,

dorind să contribuie la cooperarea regională prin dezvoltarea relațiilor dintre cele două ministere, reafirmându-și hotărârea de a contribui constructiv și substanțial la dezvoltarea relațiilor bilaterale, ținând cont de angajamentele internaționale, legislația internă și competențele părților, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Scop

Părțile cooperează în domeniile ce intră în competența lor, inclusiv prin schimbul cuprinzător și semnificativ de experiență și practici, în vederea:

- a) armonizării legislației naționale cu standardele internaționale și europene;
- b) modernizării sistemului judiciar;
- c) educării și pregătirii profesionale a personalului;
- d) îmbunătățirii activităților din domeniul administrației penitenciare;
- e) facilitării cooperării internaționale, inclusiv în lupta împotriva formelor grave ale criminalității;
- f) dezvoltării altor domenii, dacă acestea au legătură cu scopul prezentului protocol și cu atribuțiile părților.

ARTICOLUL 2

Măsuri

În vederea îndeplinirii scopului prezentului protocol, părțile:

- a) elaborează programe concrete de cooperare;
- b) organizează seminarii și sesiuni științifice alternativ în cele două state, în scopul facilitării schimbului de experiență pe probleme de interes comun;
- c) înființează grupuri de lucru la nivel de experți, pe diferite domenii care intră în atribuțiile acestora;
- d) își acordă asistență reciprocă pentru armonizarea legislației cu normele internaționale și europene.

ARTICOLUL 3

Alte forme de cooperare

Părțile colaborează strâns în scopul facilitării aplicării tratatelor internaționale privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, civilă și comercială la care statele lor sunt parte.

Părțile acționează, în limitele competenței lor, în vederea schimbului reciproc de informații privind eforturile lor pentru prevenirea și combaterea formelor grave ale criminalității.

ARTICOLUL 4

Cheltuieli

Pe bază de reciprocitate, părțile suportă toate cheltuielile ocazionate de aplicarea prezentului protocol, pentru activitățile care au loc pe teritoriile statelor lor, după cum urmează:

Pentru Ministerul Justiției din România,
Tudor-Alexandru Chiuariu,
ministrul justiției

Partea primitoare acoperă cheltuielile referitoare la șederea și transportul pe teritoriul statului său.

Partea trimitătoare acoperă cheltuielile referitoare la transportul internațional și asigurarea de călătorie și de sănătate.

ARTICOLUL 5

Consultări

Părțile organizează, dacă este necesar, consultări periodice, în vederea soluționării eventualelor probleme și a găsirii soluțiilor de eficientizare a aplicării prezentului protocol.

ARTICOLUL 6

Modificarea protocolului

Prezentul protocol se poate modifica prin acordul scris al părților.

Modificările intră în vigoare în conformitate cu procedura reglementată de art. 7.

ARTICOLUL 7

Intrarea în vigoare

Prezentul protocol intră în vigoare la 30 de zile de la primirea ultimei notificări prin care părțile își comunică reciproc îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

Prezentul protocol se încheie pe o perioadă nedeterminată.

Prezentul protocol poate fi denunțat de către oricare dintre părți prin notificare scrisă adresată celeilalte părți. Denunțarea produce efecte în 3 luni de la data respectivei notificări.

ARTICOLUL 8

Dispoziții finale

La data intrării în vigoare a prezentului protocol urmează a-și înceta valabilitatea Acordul privind cooperarea dintre Ministerul Justiției al României și Ministerul Justiției al Republicii Ungare, semnat la București la 23 septembrie 1997.

Semnat la Sibiu la 14 noiembrie 2007, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, maghiară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de diferențe de interpretare, versiunea în limba engleză va prevala.

Pentru Ministerul Justiției și Aplicării Legii
din Republica Ungară,
Albert Takács,
ministrul justiției și aplicării legii

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Nr. 238 din 7 aprilie 2008

INSTITUTUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ
Nr. 282 din 14 aprilie 2008

ORDIN

privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România

În temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 381/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și ale Hotărârii Guvernului nr. 575 bis/1992 cu privire la realizarea unor nomenclatoare unitare de interes general prevăzute în concepția generală a informatizării în România,

ministrul muncii, familiei și egalității de șanse și președintele Institutului Național de Statistică emit următorul ordin:

Art. I. — Clasificarea ocupațiilor din România (C.O.R.), aprobată prin Ordinul ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, și al președintelui Comisiei Naționale pentru Statistică nr. 138/1.949/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 noiembrie 1995, cu

completările ulterioare, se modifică și se completează cu noile ocupații din economie, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Președintele Institutului Național de Statistică,
Vergil Voineagu

ANEXĂ

LISTA OCUPAȚIILOR ce completează Clasificarea ocupațiilor din România

1. Operator portuar stivator	codul — 413338
2. Operator portuar expeditor	codul — 413339
3. Operator portuar dispecer/planificator	codul — 413340
4. Docher	codul — 835001
5. Docher armator se modifică în docher amarator	codul — 835004
6. Operator textile se modifică în operator textile neșesute	codul — 826907
7. Proiectant sisteme de securitate	codul — 214319
8. Inginer sisteme de securitate	codul — 214438
9. Director departament securitate	codul — 123608
10. Inginer iluminare	codul — 214440
11. Psiholog	codul — 244511
12. Psihopedagog	codul — 244512

Se modifică codul ocupației șef cancelarie din 122953, care devine codul — 121030.

Se modifică codul ocupației umplutor sifoane, care devine codul — 932011.

Se înlocuiește ocupația tehnician pentru sisteme de detecție, supraveghere video și de monitorizare control acces și comunicații cu ocupația tehnician pentru sisteme de detecție, supraveghere video, control acces, codul — 313210.

Ocupația laborant determinări fizico-mecanice, codul — 712921, devine laborant determinări fizico-mecanice pentru lucrări de drumuri și poduri.

Se elimină ocupația însoțitor transport valori, codul — 915203.

Se elimină ocupația coordonator în protecție și securitate privată, codul — 123904.

Ocupația șef structură de securitate se va înlocui cu șef obiectiv, codul — 123905.

Ocupația manager securitate la incendiu se va înlocui cu manager securitate, codul — 123906.

Se modifică denumirea ocupației inspector protecția muncii, codul — 241204, care devine inspector de specialitate protecția muncii.

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN**privind aprobarea modelului angajamentelor pentru participanții declarați admiși la programele de formare specializată prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public**

Având în vedere Referatul de fundamentare nr. 372.730 din 28 martie 2008 prin care se supune aprobării modelul angajamentelor pentru participanții declarați admiși la programele de formare specializate prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 783/2005, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008,

ministrul internelor și reformei administrative emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă modelele angajamentelor pentru participanții declarați admiși la programele de formare specializată prevăzute la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind crearea statutului special al funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se împuternicește domnul Liviu Radu, secretar de stat pentru reformă, să reprezinte și să semneze în numele ministrului internelor și reformei administrative angajamentele ce se semnează de către participanți, potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Liviu Radu,
secretar de stat

București, 9 aprilie 2008.
Nr. 447.

ANEXA Nr. 1

**Dat în fața reprezentantului
Ministerului Internelor și Reformei Administrative**

Secretar de stat

ANGAJAMENT

Nr. din2008

Subsemnatul(a), născut(a) la data de, fiul/fiica lui, în localitatea, județul, legitimat(a) cu B.I./C.I. seria nr., eliberat(ă) de la data de, CNP, cu domiciliul în localitatea str. nr., bl., sc., ap., sectorul/județul, cu reședința (după caz) în localitatea str. nr., bl., sc., ap., sectorul/județul

în calitate de participant declarat admis drept cursant la Programul de formare specializată în administrația publică cu durata de doi ani, destinat absolvenților învățământului superior, viitori manageri publici, anii de studii 2008 — 2010, organizat de Institutul Național de Administrație (INA), cu asistența tehnică a Proiectului PHARE RO 2005/017-553.01.03.02 „Adaptarea schemei tinerilor profesioniști la cerințele reformei funcției publice”(Proiectul PHARE), denumit în continuare *Programul de formare*,

am luat cunoștință de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind statutul special al funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *O.U.G. nr. 56/2004*), precum și de cele ale Hotărârii Guvernului nr. 783/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 56/2004, cu modificările ulterioare (denumite în continuare *Normele*). În consecință, în temeiul art. 7 alin. (2) din O.U.G. nr. 56/2004 și, potrivit modelului aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 447 din 9 aprilie 2008, mă angajez și declar pe propria răspundere să respect următoarele:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

1. Pe perioada Programului de formare desfășurat în România, mă oblig să respect prevederile Regulamentului de ordine interioară și ale Regulamentului de studii pentru acest program ale INA, să particip diligent la toate activitățile din Programul de formare și să informez imediat INA, în scris, despre orice schimbare intervenită în situația mea personală care ar avea legătură cu calitatea de cursant (domiciliu sau reședință, după caz, alte date de contact, stare civilă, boală, alte impedimente referitoare la participarea la activitățile Programului de formare etc.).

2. Pe perioada efectuării studiilor în state membre ale Uniunii Europene, conform Programului de formare, mă oblig să respect legislația, regulamentele, cutumele țării și organizației respective, să particip diligent și să finalizez cu rezultate corespunzătoare activitățile de formare și stagiu, să informez imediat echipa de asistență tehnică a Proiectului PHARE, precum și INA despre orice schimbare intervenită în situația mea personală, similar celor menționate la pct. 1., iar la încheierea acestei perioade de studii mă oblig să revin în țară.

3. După încheierea Programului de formare mă oblig să lucrez o perioadă de 5 ani în cadrul administrației publice românești. În cazul pierderii statutului de manager public, obligația subzistă până la împlinirea celor 5 ani lucați efectiv.

Mă oblig să prezint Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în termen de 10 zile de la angajare, documentele justificative din care să rezulte, pentru fiecare instituție sau structură angajatoare, îndeplinirea obligației stabilite conform legii și asumate potrivit prevederilor prezentului angajament.

4. Programul de formare se consideră încheiat, în sensul prezentului angajament, la data rămânerii definitive a rezultatelor și clasamentului final, ca urmare a evaluării finale efectuate de Comisia pentru managerii publici.

5. Valoarea maximă estimativă a cheltuielilor cu formarea cursantului în cadrul Programului de formare este următoarea:

a) euro, din bugetul INA;

b) euro, din bugetul Proiectului PHARE.

6. Valoarea finală a cheltuielilor efectuate cu formarea cursantului, din bugetul INA, se stabilește de către INA, pe baza documentelor justificative.

7. Valoarea finală a cheltuielilor efectuate cu formarea cursantului, din bugetul Proiectului PHARE, se stabilește de către echipa de asistență tehnică a Proiectului PHARE, potrivit procedurilor sale specifice, pe baza documentelor justificative.

8. Mă oblig să rambursez toate cheltuielile efectuate cu formarea mea, prevăzute la pct. 5—7, în situațiile și condițiile următoare:

a) în situația încălcării obligației prevăzute la pct. 3, obligația de rambursare privește cheltuielile efectuate cu formarea mea, reduse proporțional cu perioada luată în calcul ca fiind lucrată din cei 5 ani stabiliți;

b) în situația excluderii de la Programul de formare, obligația de rambursare privește cheltuielile efectuate cu formarea mea până la data excluderii;

c) în caz de renunțare la Programul de formare, prin manifestarea de voință exprimată în scris de către subsemnatul, obligația de rambursare privește cheltuielile efectuate cu formarea mea până la data depunerii cererii de renunțare, prin orice mijloc care asigură dovada comunicării, la sediul INA sau, după caz, al echipei de asistență tehnică a Proiectului PHARE;

d) în cazurile prevăzute la lit. b) și c), cheltuielile efectuate în avans și nereturnabile vor fi rambursate integral;

e) obligația de rambursare devine exigibilă după trecerea unei perioade de grație de 30 de zile de la data nașterii acestei obligații, plățile putând fi eşalonate, la cerere, cu acordul uneia dintre entitățile îndrituite prevăzute la pct. 11;

f) rambursarea cheltuielilor efectuate din bugetul INA se va face prin depunerea sumelor datorate într-un cont indicat de INA;

g) rambursarea cheltuielilor efectuate din bugetul Proiectului PHARE se va face prin depunerea sumelor datorate într-un cont indicat de Oficiul de Plăți și Contractare PHARE.

9. Mă oblig să răspund pentru îndeplinirea obligațiilor ce îmi revin potrivit prezentului angajament cu toate bunurile mele mobile și imobile, prezente și viitoare.

10. Prezentul angajament are putere de titlu executoriu la data exigibilității creanței determinate potrivit pct. 8 și poate fi pus în executare fără punere în întârziere sau alte formalități prealabile.

11. Prin prezentul angajament mă oblig atât față de Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cât și față de statul român sau față de oricare alt succesor în drepturi numit de aceștia sau stabilit potrivit legii.

12. În lipsa unor prevederi legale exprese contrare, prezentul angajament își menține pe deplin valabilitatea și mă oblig să îl respect și în situația modificării cadrului normativ în vigoare privind statutul managerului public sau al funcției publice.

Prezentul angajament a fost încheiat astăzi,, la București, în 3 (trei) exemplare, egal valabile, câte un exemplar pentru Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Oficiul de Plăți și Contractare PHARE și un exemplar rămânând stagiului.

Câte o copie de pe prezentul angajament va fi înaintată Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și INA.

Semnătura stagiului,

.....

ANGAJAMENT

Nr. din2008

Subsemnatul(a),, născut(ă) la data de, fiul/fiica lui, în localitatea, județul, legitimat(ă) cu B.I./C.I. seria nr., eliberat(ă) de la data de, CNP, cu domiciliul în localitatea str. nr., bl., sc., ap., sectorul/județul, cu reședința (după caz) în localitatea str. nr., bl., sc., ap., sectorul/județul

în calitate de participant declarat admis ca stagiar la Programul de formare specializată în administrația publică, cu durata de un an, destinat tinerilor funcționari publici, viitori manageri publici, anii de studii 2008 — 2009, organizat de Institutul Național de Administrație (INA) cu asistența tehnică a Proiectului PHARE RO 2005/017-553.01.03.02 „Adaptarea schemei tinerilor profesioniști la cerințele reformei funcției publice” (Proiectul PHARE), denumit în continuare Programul de formare,

am luat cunoștință de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2004 privind statutul special al funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 452/2004, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare O.U.G. nr. 56/2004), precum și de cele ale Hotărârii Guvernului nr. 783/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr. 56/2004, cu modificările ulterioare (denumite în continuare Normele). În consecință, în temeiul art. 7 alin. (2) din O.U.G. nr. 56/2004 și, potrivit modelului aprobat prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 447/2008, mă angajez și declar pe propria răspundere să respect următoarele:

1. Pe perioada Programului de formare desfășurat în România, mă oblig să respect prevederile Regulamentului de ordine interioară al INA și ale Regulamentului de studii pentru acest program, să particip diligent la toate activitățile din Programul de formare și să informez imediat INA, în scris, despre orice schimbare intervenită în situația mea personală care ar avea legătură cu calitatea de stagiar (domiciliu sau reședință, după caz, alte date de contact, stare civilă, boală, alte impedimente referitoare la participarea la activitățile Programului de formare etc.).

2. Pe perioada efectuării stagiului în state membre ale Uniunii Europene, conform Programului de formare, mă oblig să respect legislația, regulamentele, cutumele țării și organizației respective, să particip diligent și să finalizez cu rezultate corespunzătoare activitățile de formare și stagiu, să informez imediat echipa de asistență tehnică a Proiectului PHARE, precum și INA despre orice schimbare intervenită în situația mea personală, similar celor menționate la pct. 1., iar la încheierea acestei perioade de stagiu mă oblig să revin în țară.

3. După încheierea Programului de formare mă oblig să lucrez timp de 5 ani în cadrul administrației publice românești. În cazul pierderii statutului de manager public, obligația subsistă până la împlinirea celor 5 ani lucați efectiv.

Mă oblig să prezint Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în termen de 10 zile de la angajare, documentele justificative din care să rezulte, pentru fiecare instituție sau structură angajatoare, îndeplinirea obligației stabilite conform legii și asumate potrivit prevederilor prezentului angajament.

4. Programul de formare se consideră încheiat, în sensul prezentului angajament, la data rămânerii definitive a rezultatelor și clasamentului final, ca urmare a evaluării finale efectuate de către Comisia pentru managerii publici.

5. Valoarea maximă estimativă a cheltuielilor cu formarea stagiarului în cadrul Programului de formare este următoarea:

- a) euro, din bugetul INA;
- b) euro, din bugetul Proiectului PHARE.

6. Valoarea finală a cheltuielilor efectuate cu formarea stagiarului, din bugetul INA, se stabilește de către INA, pe baza documentelor justificative.

7. Valoarea finală a cheltuielilor efectuate cu formarea stagiarului, din bugetul Proiectului PHARE, se stabilește de către echipa de asistență tehnică a Proiectului PHARE, potrivit procedurilor sale specifice, pe baza documentelor justificative.

8. Mă oblig să rambursez toate cheltuielile efectuate cu formarea mea, prevăzute la pct. 5—7, în situațiile și condițiile următoare:

a) În situația încălcării obligației prevăzute la pct. 3, obligația de rambursare privește cheltuielile efectuate cu formarea mea, reduse proporțional cu perioada luată în calcul ca fiind lucrată din cei 5 ani stabiliți;

b) În situația excluderii de la Programul de formare, obligația de rambursare privește cheltuielile efectuate cu formarea mea până la data excluderii;

c) În caz de renunțare la Programul de formare, prin manifestarea de voință exprimată în scris de către subsemnatul, obligația de rambursare privește cheltuielile efectuate cu formarea mea până la data depunerii cererii de renunțare, prin orice mijloc care asigură dovada comunicării, la sediul INA sau, după caz, al echipei de asistență tehnică a Proiectului PHARE;

d) În cazurile prevăzute la lit. b) și c), cheltuielile efectuate în avans și nereturnabile vor fi rambursate integral;

e) Obligația de rambursare devine exigibilă după trecerea unei perioade de grație de 30 de zile de la data nașterii acestei obligații, plățile putând fi eşalonate, la cerere, cu acordul uneia dintre entitățile îndrituite prevăzute la pct. 11;

f) Rambursarea cheltuielilor efectuate din bugetul INA se va face prin depunerea sumelor datorate într-un cont indicat de către INA;

g) Rambursarea cheltuielilor efectuate din bugetul Proiectului PHARE se va face prin depunerea sumelor datorate într-un cont indicat de Oficiul de Plăți și Contractare PHARE.

9. Mă oblig să răspund pentru îndeplinirea obligațiilor ce îmi revin potrivit prezentului angajament cu toate bunurile mele mobile și imobile, prezente și viitoare.

10. Prezentul angajament are putere de titlu executoriu la data exigibilității creanței determinate potrivit pct. 8 și poate fi pus în executare fără punere în întârziere sau alte formalități prealabile.

11. Prin prezentul angajament, mă oblig atât față de Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cât și față de statul român sau față de oricare alt succesor în drepturi numit de aceștia sau stabilit potrivit legii.

12. *În lipsa unor prevederi legale exprese contrare, prezentul angajament își menține pe deplin valabilitatea și mă oblig să îl respect și în situația modificării cadrului normativ în vigoare privind statutul managerului public sau al funcției publice.*

Prezentul angajament a fost încheiat astăzi,, la București, în 3 (trei) exemplare, egal valabile, câte un exemplar pentru Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Oficiul de Plăți și Contractare PHARE și un exemplar rămânând stagiarului.

Câte o copie de pe prezentul angajament va fi înaintată Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și Institutului Național de Administrație.

Semnătura stagiarului,

.....

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea datei intrării în vigoare a unor convenții și protocoale prevăzute în anexa I la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană

În temeiul art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, precum și al art. 4 alin (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aduce la cunoștință data intrării în vigoare pentru România a următoarelor convenții și protocoale, prevăzute în anexa I la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană:

1. Convenția încheiată la 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (Jurnalul Oficial L 266, 9.10.1980, p. 1) — a intrat în vigoare pentru România la 15 ianuarie 2008;

2. Convenția încheiată la 10 aprilie 1984 privind aderarea Republicii Elene la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (Jurnalul Oficial L 146, 31.5.1984, p. 1) — a intrat în vigoare pentru România la 15 ianuarie 2008;

3. Primul Protocol încheiat la 19 decembrie 1988 privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (Jurnalul Oficial L 48, 20.2.1989, p. 1) — a intrat în vigoare pentru România la 15 ianuarie 2008;

4. Al doilea Protocol încheiat la 19 decembrie 1988 privind investirea Curții de Justiție a Comunităților Europene cu anumite

competențe de interpretare a Convenției privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (Jurnalul Oficial L 48, 20.2.1989, p. 17) — a intrat în vigoare pentru România la 15 ianuarie 2008;

5. Convenția încheiată la 18 mai 1992 privind aderarea Regatului Spaniei și a Republicii Portugheze la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (Jurnalul Oficial L 333, 18.11.1992, p. 1) — a intrat în vigoare pentru România la 15 ianuarie 2008;

6. Convenția încheiată la 29 noiembrie 1996 privind aderarea Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, precum și la Primul și Al doilea Protocol privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene (Jurnalul Oficial C 15, 15.1.1997, p. 10) — a intrat în vigoare pentru România la 15 ianuarie 2008;

7. Convenția din 14 aprilie 2005 privind aderarea Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii

Slovice la Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980, și la Primul și la Al doilea Protocol privind interpretarea acesteia de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene (Jurnalul Oficial C 169, 8.7.2005, p. 1) — a intrat în vigoare la 15 ianuarie 2008 între România și statele membre în raport cu care această convenție a intrat în vigoare înaintea acestei date;

8. Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, încheiată la 26 iulie 1995 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 316, 27.11.1995, p. 49) — a intrat în vigoare pentru România la 1 ianuarie 2008;

9. Protocolul la Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, încheiat la 27 septembrie 1996 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 313, 23.10.1996, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 ianuarie 2008;

10. Protocolul privind interpretarea cu titlu preliminar de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, încheiat la 29 noiembrie 1996 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 151, 20.5.1997, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 ianuarie 2008;

11. Al doilea Protocol la Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene, încheiat la 19 iunie 1997 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 221, 19.7.1997, p. 12) — intră în vigoare pentru România la data intrării în vigoare a acestui protocol;

12. Convenția privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol), încheiată la 26 iulie 1995, întemeiată pe dispozițiile art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 316, 27.11.1995, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 august 2007;

13. Protocolul cu privire la interpretarea cu titlu preliminar de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene a Convenției privind constituirea Oficiului European de Poliție, încheiat la 24 iulie 1996 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 299, 9.10.1996, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 august 2007;

14. Protocolul cu privire la privilegiile și imunitățile Europol, ale membrilor organelor sale, ale directorilor adjuncți și ale angajaților Europol, încheiat la 19 iunie 1997 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și al art. 41 alin. (3) din Convenția Europol (Jurnalul Oficial C 221, 19.7.1997, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 august 2007;

15. Protocolul de modificare a art. 2 și a anexei la Convenția privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol), încheiat la 30 noiembrie 2000 în temeiul art. 43 alin. (1) din respectiva convenție (Jurnalul Oficial C 358, 13.12.2000, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 august 2007;

16. Protocolul de modificare a Convenției privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol) și a Protocolului cu privire la privilegiile și imunitățile Europol, ale

membrilor organelor sale, ale directorilor adjuncți și ale angajaților Europol, încheiat la 28 noiembrie 2002 (Jurnalul Oficial C 312, 16.12.2002, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 august 2007;

17. Protocolul de modificare a Convenției privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol), încheiat la 27 noiembrie 2003 în temeiul art. 43 alin. (1) din respectiva convenție (Jurnalul Oficial C 2, 6.1.2004, p. 3) — a intrat în vigoare pentru România la 1 august 2007;

18. Convenția privind combaterea actelor de corupție care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (denumită în continuare *Convenția privind combaterea actelor de corupție care implică funcționari*), încheiată în temeiul art. K.3 alin. (2) lit. (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 139, 13.6.2003, p. 2) — a intrat în vigoare pentru România la 1 decembrie 2007;

19. Convenția cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale, încheiată la 18 decembrie 1997 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 24, 23.1.1998, p. 2) — intră în vigoare pentru România la data intrării în vigoare a convenției, fără a aduce atingere art. 32 alin. (4) din convenție;

20. Convenția cu privire la decăderea din dreptul de a conduce autovehicule, încheiată la 17 iunie 1998 în temeiul art. K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 216, 10.7.1998, p. 2) — intră în vigoare pentru România la data la care convenția intră în vigoare pentru statele membre care au semnat inițial convenția;

21. Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, adoptată de Consiliu la 29 mai 2000 în temeiul art. 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 197, 12.7.2000, p. 3) — a intrat în vigoare la 1 decembrie 2007 între România și statele membre pentru care Convenția este în vigoare la acea dată. Convenția intră în vigoare între România și fiecare dintre celelalte state membre în ziua în care convenția intră în vigoare pentru celălalt stat membru în cauză;

22. Protocolul la Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, adoptat de Consiliu la 16 octombrie 2001 în temeiul art. 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană (Jurnalul Oficial C 326, 21.11.2001, p. 2) — a intrat în vigoare la 1 decembrie 2007 între România și statele membre pentru care protocolul este în vigoare la acea dată. Protocolul intră în vigoare între România și fiecare dintre celelalte state membre în ziua în care protocolul intră în vigoare pentru celălalt stat membru.

Art. 2. — Versiunile în limba română ale convențiilor și protocoalelor prevăzute la art. 1 se publică în ediția specială în limba română a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu

București, 9 aprilie 2008.

Nr. 734.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane**

Având în vedere rapoartele depuse în temeiul art. 17 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Comisia pentru cetățenie, constituită potrivit art. 13 alin. 1 din aceeași lege, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cererile de redobândire a cetățeniei străinătate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.
Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Zsuzsánna Péter,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2008.
Nr. 1.112/C.

ANEXĂ

LISTA

persoanelor ale căror cereri de redobândire a cetățeniei române au fost aprobate de Comisia pentru cetățenie, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1. Aizic Rachel, fiica lui Brunstein Herman și Helena, născută la data de 14 noiembrie 1946 în localitatea Siret, județul Suceava, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, str. Bnei Moshe 11/3 (192/2005).

2. Ankar Lea, fiica lui Iacob Filip și Fania, născută la data de 9 august 1954 în localitatea Roman, județul Neamț, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Zfat, str. Hachsasat Haiesuv 175/8 (190/2005).

3. Babad Itzhak, fiul lui Babad Șmil-Smelchi și Zelda, născut la data de 28 februarie 1939 în localitatea Iași, județul Iași, România, cu domiciliul în Israel, Ghivat Dauns 38A, Haifa (3472RD/2006).

4. Balint Avram, fiul lui Ioan și Floarea, născut la data de 9 decembrie 1933 în localitatea Homorog, județul Bihor, România, cu domiciliul în Statele Unite ale Americii, Sterling Hits Michigan 48310 str. Veronica 3650 (1408RD/2007).

5. Baltusch Alexandru Robert, fiul lui Marian Raul și Felicia, născut la data de 20 ianuarie 1969 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ramat Hasharon, str. Hagay nr. 1 (113/2005).

6. Burdan Agnula, fiica lui Dovris Tachis și Dovris Despina, născută la data de 15 februarie 1950 în localitatea Ștefănești, județul Argeș, România, cetățean american, cu domiciliul în Statele Unite ale Americii, 1436 York Dr. Vista CA 92084 (1564RD/2007).

7. Burdan Mircea, fiul lui Gheorghe și Elisabeta, născut la data de 14 iulie 1947 în localitatea Petid, județul Bihor, România, cu domiciliul în Statele Unite ale Americii, 1436 York Dr. Vista CA 92084 (1565RD/2007).

8. Chirtu Cristian-Alexandru, fiul lui Dan-Simion și Teodora, născut la data de 28 decembrie 1973 în București, România, cu domiciliul în Canada, Aurora, 100 Elderberry Trail, M6B 1L7 (2207RD/2006).

9. Chirtu Dan-Simion, fiul lui Chirtu Gheorghe și Chirtu Alexandrina, născut la data de 9 februarie 1945 în București, România, cu domiciliul în Canada, Aurora, 100 Elderberry Trail, M6B 1L7 (2202RD/2006).

10. Chirtu Teodora, fiica lui Nicola Gheorghe și Nicola Maria, născută la data de 22 martie 1947 în București, România, cu domiciliul în Canada, Aurora, 100 Elderberry Trail, M6B 1L7 (2204RD/2006).

11. Coman Florin, fiul lui Coman Petre și Elena, născut la data de 26 ianuarie 1944 în localitatea Oltenița, județul Călărași, România, cu domiciliul în Canada, Longueuil, St.-Laurent Quest nr. 560, ap. 328, Quebec (1379RD/2006).

12. Dotan Henry, fiul lui Dolheșteanu Nathan și Rebeca, născut la data de 27 august 1946 în localitatea Tecuci, județul Galați, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Netanya St. Harav Kook 45 (2939/2005).

13. Dvir Miriam, fiica lui Radian Emil și Rene, născută la data de 8 august 1947 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Petah Tikwa, str. Rothschild 117, ap. 22 (4657/2004).

14. Elyah Adriana, fiica lui Weisz Ernest-Andrei și Weisz Agneta Paraschiva, născut la data de 13 mai 1955 în localitatea Brașov, România, cu domiciliul în Israel, Str. Rotem nr. 91, cod 42490, Nayhanya (2492RD/2007).

15. Gershon Anat, fiica lui Geller Francisc și Geller Ecaterina, născută la data de 19 mai 1948 în localitatea Oradea, județul Bihor, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Mevasseret Zion, str. Hatzav nr. 51, 90805 (2443/2005).

16. Goldstein Solange, fiica lui Nahman Michel și Nahman Lidia, născută la data de 7 august 1947 în localitatea Botoșani, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Rishon Lezion, Ostashinski 18/5 (2135/2004).

17. Haimovich Moshe, fiul lui Haimovici Smil și Ana, născut la data de 17 septembrie 1955 în localitatea Iași, județul Iași, România, cu domiciliul în Israel, Shoham, str. Zur nr. 20 (1197RD/2007).

18. Herman Gadi (născut Gustav), fiul lui Herman Marcel și Herman Pery, născut la data de 28 septembrie 1971 în localitatea Fălticeni, județul Suceava, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Kiryat Yam, str. Lilah nr. 7/49 (2409/2004).

19. Iellin Emanuela, fiica lui Karniol Marcel și Karniol Natia, născută la data de 10 august 1963 în București, România, cu domiciliul în Israel, Hod Hasharon str. Zofit nr. 1 (1287RD/2007). Copii minori: Iellin Itay, născut la data de 4 septembrie 1999, și Iellin Maya, născut la data de 21 aprilie 2005.

20. Kovacs Lavinia Elisabeta, fiica lui Victor Alexandru și Elisabeta, născută la data de 6 iunie 1982 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul în Germania, Nussdorferstr. 52 88662 Uberlingen (2420RD/2007).

21. Lavie Maria, fiica lui Markus Adalbert și Markus Vilma, născută la data de 16 septembrie 1947 în localitatea Cluj-Napoca, județul Cluj, România, cu domiciliul în Israel, Kiriat Mottkin str. Simtat Oren nr. 14 (1282RD/2007).

22. Lavie Raphael, fiul lui Lowinger Alexandru și Lowinger Frida, născut la data de 23 februarie 1946 în localitatea Arad, județul Arad, România, cu domiciliul în Israel, Kiriat Motzkin, str. Simtat Oren nr. 14 (1283RD/2007).

23. Lipper Yehudit, fiica lui Katz Maier și Friedlander Iolanda, născută la data de 2 octombrie 1948 în localitatea Sighet, județul Maramureș, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Ierusalim, str. Leib Laffe 42 93390 (5165/2004).

24. Mendelovits Mirela, fiica lui Haimovici Șmil și Haimovici Ana, născută la data de 3 iunie 1951 în localitatea Iași, județul Iași, România, cu domiciliul în Israel, str. Maale Akrahim 38 Beer Sheva (1285RD/2007).

25. Mendelovits Petro (fost Petru), fiul lui Herman și Margareta, născut la data de 11 februarie 1946 în localitatea Cluj-Napoca, județul Cluj, România, cu domiciliul în Israel, str. Maale Akrahim 38 Beer Sheva (1286RD/2007).

26. Mihăiță Constantin, fiul lui Tudor și Constantina, născut la data de 21 septembrie 1943 în localitatea Crețești, județul

Ilfov, România, cetățean american, cu domiciliul actual în Statele Unite ale Americii, 1445 W. 114 th. St. Cleveland-Ohio cod 44102 (2655/2005)

27. Ofer Gabriel, fiul lui Herșcovici Corneliu și Miriam, născut la data de 22 martie 1958 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Shimshit, str. Sapir nr. 2. (2.768/2005). Copii minori: Ofer Tal, născut la data de 28 martie 1990, și Ofer Raz, născut la data de 27 iulie 1991.

28. Pascal Ilan, fiul lui Dorel și Sanda, născut la data de 20 iunie 1954 în București, România, cu domiciliul în Israel, str. Adir 7 Reut (1279RD/2007).

29. Pascu Viorel, fiul lui Viorel și Maria, născut la data de 11 iunie 1953 în localitatea Toarcă, județul Brașov, România, cu domiciliul în Suedia, Ludvikagatan 21, cod 252 63 Helsingborg (3828RD/2006).

30. Radic Igor, fiul lui Milutin și Stela, născut la data de 17 aprilie 1975 în localitatea Beograd, Republica Serbia, cu domiciliul în Serbia, Petrovaradin, str. Majursla nr. 4 (1475RD/2007).

31. Rosenberg Gaber Lizica, fiica lui Birnbaum Rahmil și Birnbaum Rasela, născută la data de 2 mai 1941 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Givataim, str. Katencison 82/2 (3804/2005)

32. Roșca Iov-Marcel, fiul lui Iov și Maria, născut la data de 11 octombrie 1943 în București, România, cu domiciliul în Germania, Essen Hagenau 13B, cod 45138 Essen (3174RD/2006).

33. Rutberg Michal, fiica lui Moscovici Dolphi și Moscovici Sorana, născută la data de 11 februarie 1964 în localitatea București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Moshav Kerem, Maharal Hof Hacarmel 30840. Copii minori: Rutberg Zohar, născut la data de 27 iunie 1990, Rutberg Amit, născut la data de 17 mai 1992, și Rutberg Asaf, născut la data de 2 septembrie 1996 (3753/2005).

34. Schalmon Isack, fiul lui Solomon Andrei și Janet, născut la data de 9 decembrie 1932 în localitatea Deva, județul Hunedoara, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Hod-Hasharon, Mezada 14 (817/2005).

35. Schwartz Mariana, fiica lui Segal Isidor și Segal Paula, născută la data de 4 ianuarie 1946 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Holon, Ben Gurion 12 (3259/2005).

36. Solomon Almafred, fiul lui Ferdinand și Clara, născut la data de 28 iunie 1939 în localitatea Piatra-Neamț, județul Neamț, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Reh Hanasi 120 Hertzelya Pituah (3517/2005).

37. Tiger Ruthy, fiica lui Blumer Ghitman și Blumer Tauba, născută la data de 3 martie 1965 în localitatea Dorohoi, județul Botoșani, România, cu domiciliul în Israel, Tel Aviv, str. Kafrisin nr. 7. Copii minori: Tiger Ofir, născut la data de 2 martie 1994, Tiger Amit, născut la data de 5 aprilie 2002, și Tiger Aviv, născut la data de 27 martie 1992 (1284RD/2007).

38. Tutnauer Yehudith - Edith, fiica lui Bril David și Trude, născută la data de 28 ianuarie 1947 în localitatea Dorohoi, județul Botoșani, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Netanya, str. Sigalit 8 (5168/2004).

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 29 iunie 2006

în Cauza Jujescu împotriva României

(Cererea nr. 12.728/03)

Strasbourg

În cauza Jujescu împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, L. Caflisch, C. Bîrsan, V. Zagrebelsky, E. Myjer, David Thór Björgvinsson, doamna I. Ziemele, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 8 iunie 2006,
pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 12.728/03) îndreptată împotriva României, prin care un cetățean al acestui stat, doamna Rodica Maria Jujescu (*reclamanta*), a sesizat Curtea la data de 26 martie 2003 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanta este reprezentată de domnul I. Ionita și domnul M.-H. Cuc, avocați din București. Guvernul român (*Guvernul*) este reprezentat de agentul său, doamna Roxana Rizoiu, apoi de doamna Beatrice Ramașcanu, de la Ministerul Afacerilor Externe.

3. Cererea a fost atribuită Secției a treia a Curții (art. 52 § 1 din Regulament). În cadrul acesteia, camera însărcinată să analizeze cauza (art. 27 § 1 din Convenție) a fost constituită conform art. 26 § 1 din Regulament.

4. La data de 24 iunie 2005, președintele Secției a treia a decis să comunice cererea Guvernului. În temeiul art. 29 § 3 din Convenție, el a decis examinarea în același timp a admisibilității și fondului cauzei.

5. Atât reclamanta, cât și Guvernul au depus observații scrise privind fondul cauzei (art. 59 § 1 din Regulament).

ÎN FAPT

I. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Reclamanta, doamna Rodica Maria Jujescu, cetățean român, este născută în anul 1929 și locuiește în București.

7. În anul 1950, în temeiul Decretului de naționalizare nr. 92/1950, statul a intrat în posesia unui imobil situat în București, Bd. Eroilor Sanitari nr. 35, compus dintr-o casă ce cuprindea mai multe apartamente și dintr-un teren în suprafață de 323 m². Acest bun îi aparținea mamei reclamantei.

8. La data de 16 decembrie 1996, 31 martie și, respectiv, 16 decembrie 1997, statul a vândut cele trei apartamente chiriașilor F.V. (apartamentul nr. 1), B.D. (apartamentul nr. 3) și I.M. (apartamentul nr. 4).

1. Acțiunea în revendicare împotriva statului

9. În anul 1997, reclamanta a sesizat Judecătoria Sectorului 5 București cu o acțiune în revendicare împotriva Primăriei Municipiului București privind imobilul în discuție. Ea a arătat că bunul fusese naționalizat din greșeală, în temeiul Decretului

nr. 92/1950, deoarece părinții săi erau exceptați de la operațiunile de naționalizare.

10. Prin Sentința din 22 iunie 1998, instanța i-a admis cererea, apreciind că statul intrase în posesia imobilului fără titlu valabil și a obligat pârâta să i-l restituie integral. Această sentință a rămas definitivă prin neapelare.

11. La data de 1 septembrie 1998, primarul municipiului București a dispus restituirea bunului în litigiu. La data de 7 octombrie 1998, Primăria Municipiului București a pus-o formal pe reclamantă în posesia bunului respectiv.

2. *Acțiunea în constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare*

12. În anul 1999, reclamanta a chemat în judecată Primăria Municipiului București și terții cumpărători, pentru a se constata nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare privind cele 3 apartamente menționate mai sus. Ea a susținut că aceste contracte fuseseră încheiate cu încălcarea Legii nr. 112/1995.

13. Prin Sentința din 8 martie 1999, Judecătoria Sectorului 5 București a respins acțiunea reclamantei ca neîntemeiată. Instanța a statuat că F.V., B.D. și I.M., care cumpăraseră apartamentele înainte de hotărârea definitivă de restituire, erau de bună-credință.

14. La data de 16 decembrie 1999, Tribunalul Municipiului București a respins apelul reclamantei, ca nefondat. În urma recursului reclamantei, prin Decizia din 6 iunie 2000, Curtea de Apel București a confirmat hotărârile pronunțate în prima și în a doua instanță.

3. Acțiunile în revendicare împotriva terților cumpărători

15. La data de 9 aprilie 2001, reclamanta a formulat împotriva celor 3 cumpărători 3 acțiuni în revendicare separate. În fața Judecătoria Sectorului 5 București, ea și-a invocat titlul de proprietate, și anume Sentința definitivă din 22 iunie 1998 pronunțată de aceeași instanță, care avea autoritate de lucru judecat. Ea a arătat că locatarii încheiaseră contractele cu încălcarea Legii nr. 112/1995.

a) Apartamentul nr. 1

16. Prin Sentința din 11 decembrie 2001, instanța a admis acțiunea reclamantei și a dispus restituirea bunului aflat în litigiu. Instanța a considerat că titlul de proprietate al reclamantei era incontestabil, în măsura în care el avea o valabilitate neîntreruptă și în care legalitatea sa era confirmată prin Sentința definitivă din 22 iunie 1998, care beneficia de autoritate de lucru judecat. Prin urmare, titlul lui F.V. era întemeiat pe un contract de vânzare-cumpărare încheiat cu statul, care era un „*non dominus*”. În aceste circumstanțe, după compararea celor două titluri, instanța a statuat că cel al reclamantei era preferabil.

17. La data de 18 iunie 2002, în urma apelului formulat de F.V., Tribunalul Municipiului București a anulat sentința și a respins acțiunea reclamantei, ca nefondată. Instanța a statuat că F.V. a fost de bună-credință în momentul încheierii contractului și că, în temeiul art. 45 din Legea nr. 10/2001, contractul de vânzare-cumpărare astfel încheiat era un titlu de proprietate veritabil. În fine, instanța a apreciat că titlul de proprietate al lui F.V. era preferabil. Reclamanta a formulat un recurs împotriva acestei decizii.

18. Prin Decizia din 1 noiembrie 2002, Curtea de Apel București a respins recursul formulat, reluând motivarea instanțelor inferioare.

19. La data de 25 septembrie 2003, procurorul general al României a formulat un recurs în anulare în fața Curții Supreme de Justiție, susținând că fusese încheiat un contract de vânzare-cumpărare de către cumpărători cu un neproprietar. În fine, procurorul general a reamintit existența sentinței rămase

definitivă din 22 iunie 1998, favorabilă reclamantei, și i-a cerut Înaltei Curți de Casație și Justiție să respecte garanțiile prevăzute de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

20. Prin Decizia din 1 iulie 2005, Înalta Curte de Casație și Justiție, statuând că cumpărătorii bunului au fost de bună-credință, a respins cererea procurorului general. În opinia instanței supreme, buna-credință a terților cumpărători prevala asupra prevederilor care protejau dreptul de proprietate.

b) Apartamentul nr. 3

21. La data de 12 septembrie 2001, Judecătoria Sectorului 5 București a admis acțiunea reclamantei pentru aceleași motive ca cele din Sentința din 11 decembrie 2001 referitoare la apartamentul nr. 1.

22. În apelul și recursul părților pârâte, prin deciziile din 10 decembrie 2001 și 8 mai 2002, Tribunalul Municipiului București și Curtea de Apel București au confirmat această sentință. Astfel, reclamantei i-a fost recunoscută a doua oară calitatea de proprietar al apartamentului nr. 3.

c) Apartamentul nr. 4

23. Prin Sentința din 12 septembrie 2001, instanța a admis acțiunea reclamantei și a dispus restituirea bunului aflat în litigiu. Instanța a menționat în sentința sa aceleași motive ca cele expuse în Sentința din 11 decembrie 2001 referitoare la apartamentul nr. 1.

24. La data de 19 decembrie 2001, Tribunalul Municipiului București a respins apelul introdus de I.M. În urma recursului părții pârâte, prin Decizia din 6 iunie 2000, Curtea de Apel București a confirmat hotărârile pronunțate în prima și a doua instanță. Astfel, reclamantei i s-a recunoscut a doua oară calitatea de proprietar al apartamentului nr. 4.

4. Cererea de restituire în conformitate cu Legea nr. 10/2001

25. Din dosar reiese că, la data de 14 august 2001, reclamanta a depus o cerere de restituire integrală a bunului în litigiu. Prin scrisoarea din 16 august 2001, Primăria Municipiului București a informat Agentul Governamental despre imposibilitatea de a da curs favorabil cererii reclamantei, datorită lipsei anumitor documente care să ateste dreptul său de proprietate asupra bunului respectiv.

II. DREPTUL ȘI PRACTICA INTERNĂ PERTINENTE

26. Prevederile legale și jurisprudența internă relevante sunt descrise în hotărârile *Brumărescu împotriva României* ([MC], nr. 28.342/95, CEDO 1999—VII, pp. 250—256, §§ 31—44), *Străin și alții împotriva României* (nr. 57.001/00, §§ 19—26, 21 iulie 2005), *Păduraru împotriva României* (nr. 63.252/00, §§ 38—53, 1 decembrie 2005) și *Porțeanu împotriva României* (nr. 4.596/03, §§ 23—25, 16 februarie 2006).

ÎN DREPT

I. ASUPRA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI A ART. 1 DIN PRIMUL PROTOCOL ADIȚIONAL LA CONVENȚIE

27. Reclamanta susține că vânzarea către terți validată prin Decizia Curții de Apel București din 1 noiembrie 2002 a încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât

pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor.”

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

A. Asupra admisibilității

28. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Mai mult, ea observă că nu este lovit de niciun motiv de inadmisibilitate și, prin urmare, îl declară admisibil.

B. Asupra fondului

29. Guvernul consideră că acțiunea în constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nu are nicio incidență asupra dreptului de proprietate al reclamantei, deoarece nici titlul său de proprietate și nici șansele de a obține posesia bunului nu au fost afectate. În opinia Guvernului, constatarea bunei-credințe a cumpărătorilor nu echivalează nici cu o negare a titlului de proprietate al reclamantei, nici cu o confirmare a titlului cumpărătorului. Astfel, procedura litigioasă nu a prejudiciat dreptul de proprietate al reclamantei. Buna-credință a cumpărătorilor, precum și valabilitatea titlului lor de proprietate au fost recunoscute definitiv de instanțele interne. Chiar dacă hotărârea litigioasă constituie o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantei, aceasta era prevăzută de lege și urmărea un scop legitim. În plus, instanțele interne au respectat prevederile dreptului intern, în special Legea nr. 10/2001. Guvernul apreciază că, în orice caz, reclamanta putea obține o despăgubire în temeiul Legii nr. 10/2001, dar că cererea sa de restituire nu se află în stare de judecată, deoarece mai multe documente care atestă dreptul său de proprietate nu au fost depuse la dosar.

30. În fine, Guvernul îi solicită Curții să ia în considerare reforma instituită prin Legea nr. 247/2005, al cărei obiectiv este accelerarea procedurii de restituire și, în cazurile în care o astfel de restituire se dovedește a fi imposibilă, să acorde o despăgubire sub forma unei participări la un organism de plasament colectiv de valori mobiliare (OPCVM) „Proprietatea”.

31. Reclamanta contestă acest argument. În opinia sa, instanțele interne au recunoscut atât dreptul său de proprietate, cât și pe cel al terților cumpărători asupra aceluiași bun, situație care face imposibilă exercitarea drepturilor sale ca proprietar al bunului său. Reclamanta subliniază că imposibilitatea de a se folosi de bunul său reprezintă o încălcare a principiului securității raporturilor juridice.

32. Curtea reamintește că, în cauza *Străin* citată mai sus, ea a considerat că vânzarea de către stat către terți de bună-credință a unui bun ce aparținea altei persoane, chiar dacă a fost anterioară confirmării definitive în justiție a dreptului de proprietate al acesteia, însoțită de lipsa totală a despăgubirii, a constituit o privată de proprietate contrară art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (cauza *Străin* citată mai sus, §§ 39 și 59).

33. În plus, în cauza *Păduraru* citată mai sus (§ 112), Curtea a constatat că statul își încălcăse obligația pozitivă de a reacționa în timp util și coerent în privința chestiunii de interes general pe care o reprezintă restituirea sau vânzarea unor imobile intrate în posesia sa în baza decretelor de naționalizare. De asemenea, Curtea a considerat că incertitudinea generală astfel creată s-a repercutat asupra reclamantului, care s-a văzut în imposibilitatea de a recupera totalitatea bunului său, deși dispunea de o decizie definitivă care obliga statul să i-l restituie.

34. În speță, Curtea nu distinge niciun motiv de a se abate de la jurisprudența citată mai sus, situația de fapt fiind aproximativ aceeași. Similar cauzei *Brumărescu* citate mai sus, în cauza de față, terții au devenit proprietari înainte ca dreptul de proprietate al reclamantei asupra acestui bun să facă obiectul unei confirmări definitive. Și, la fel ca în cauza *Străin* citată mai sus,

reclamanta a fost, în speță, recunoscută ca proprietar legitim, instanțele considerându-i incontestabil titlul de proprietate, având în vedere caracterul abuziv al naționalizării.

35. Curtea observă că vânzarea bunului reclamantei, în temeiul Legii nr. 112/1995, o împiedică să se bucure de dreptul său și că nu i-a fost acordată nicio despăgubire pentru această privată. Într-adevăr, deși a depus o cerere de despăgubire, în temeiul Legii nr. 10/2001, pentru partea vândută terților, reclamanta nu a primit nici până astăzi un răspuns.

36. Curtea observă că, la data de 22 iulie 2005, a fost adoptată Legea nr. 247/2005 pentru modificarea Legii nr. 10/2001. Această nouă lege acordă un drept la despăgubire la valoarea de piață a bunului ce nu poate fi restituit persoanelor care se află în aceeași situație ca și reclamanta. Curtea observă că legea menționată mai sus propune, pentru persoanele care nu au posibilitatea să obțină restituirea bunului lor în natură, să le acorde o despăgubire sub forma unei participații, în calitate de acționari, la un organism de plasament în valori mobiliare (OPCVM). În principiu, persoanele care au dreptul să primească o despăgubire pe această cale vor primi titluri de valoare ce vor fi transformate în acțiuni, după cotarea societății la bursă.

37. Curtea observă că, la data de 29 decembrie 2005, societatea pe acțiuni „Proprietatea” a fost înscrisă la Registrul Comerțului din București. Pentru ca acțiunile emise de această societate pe acțiuni să poată face obiectul unei tranzacții pe piața financiară, trebuie urmată procedura de aprobare de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (CNVM). Conform calendarului previzional al „Proprietatea”, operațiunea de conversie a titlurilor în acțiuni trebuia să aibă loc în martie 2006, iar intrarea efectivă la bursă în decembrie 2006.

38. În speță, presupunând că cererea de restituire formulată de reclamantă în temeiul Legii nr. 10/2001 este admisibilă și că poate face obiectul unei despăgubiri, Curtea observă că „Proprietatea” nu funcționează în prezent într-un mod susceptibil să ducă la acordarea efectivă a unei despăgubiri. Prin urmare, ea consideră că zădărnicierea dreptului de proprietate al reclamantei asupra apartamentului nr. 1, combinată cu lipsa totală de despăgubire, i-a impus o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor sale, garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1. Prin urmare, a avut loc încălcarea acestei prevederi.

II. ASUPRA APLICĂRII ART. 41 DIN CONVENȚIE

39. Conform art. 41 din Convenție,

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

40. În formularul său de cerere, reclamanta a solicitat restituirea apartamentului nr. 1 sau acordarea sumei de 63.235 EUR, reprezentând valoarea acestuia. De asemenea, ea a solicitat suma de 19.020 EUR corespunzând chiriilor pe care le-ar fi putut încasa între 1 mai 1950 și 1 martie 2003. În Adresa sa din data de 17 noiembrie 2005, a estimat valoarea de piață a bunului său la 250.000 EUR. La data de 18 decembrie 2005, ea a depus un raport de expertiză referitor la același apartament, care îi estima valoarea la 175.000 EUR. Ea a solicitat 5.000 EUR cu titlu de daune morale pentru neplăcerile ce i-au fost cauzate de frustrarea datorată imposibilității de a se folosi de bunul său.

41. Guvernul reiterează observațiile referitoare la posibilitatea reclamantei de a primi o despăgubire. După ce a făcut o scurtă descriere a funcționării „Proprietatea”, Guvernul consideră că trebuie luat în considerare, așa cum a fost cazul și în cauza *Broniowski împotriva Poloniei* ([MC], nr. 31.443/96, § 149, CEDO 2004—V), marea putere discreționară a statului de a alege măsurile menite să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale și pentru a-și acorda timpul necesar implementării lor. El consideră că adoptarea Legii nr. 247/2005 constituie o reformă radicală în domeniul reglementării dreptului de proprietate și că acest mecanism va fi efectiv într-un termen rezonabil. Astfel, în opinia Guvernului, întârzierea în acordarea unei despăgubiri reprezintă o situație excepțională.

42. În fine, în cazul în care Curtea ar considera că chestiunile ce țin de art. 41 din Convenție se află în stare de judecată, Guvernul apreciază că valoarea de piață a bunului este de 87.364 EUR. El prezintă un raport de expertiză în acest sens. În ceea ce privește suma reprezentând chirii neîncasate, Guvernul consideră că, în principiu, nu are rost să se acorde o astfel de despăgubire și face trimitere la cauza *Sofletea împotriva României* (nr. 48.179/99, § 42, 25 noiembrie 2003). Cât despre eventualul prejudiciu moral suferit de reclamantă, Guvernul consideră că nu poate fi reținută nicio legătură de cauzalitate între pretinsa încălcare a Convenției și pretinsul prejudiciu moral.

43. Curtea reamintește că o hotărâre ce constată o încălcare atrage pentru statul pârât obligația juridică, conform Convenției, de a pune capăt încălcării și de a-i corecta consecințele. Dacă dreptul intern nu permite decât o corectare imperfectă a consecințelor acestei încălcări, art. 41 din Convenție îi conferă Curții puterea de a-i acorda o reparație părții lezate prin actul sau omisiunea față de care a fost constatată o încălcare a Convenției. În exercitarea acestei puteri, ea dispune de o anumită latitudine; adjectivul „echitabil” și expresia „dacă este cazul” demonstrează acest lucru.

44. Printre elementele luate în considerare de Curte, atunci când statuează în materie, se numără daunele materiale, adică pierderile suferite efectiv ca urmare directă a încălcării pretinse, și daunele morale, adică reparația stării de angoasă, a neplăcerilor și incertitudinilor ce rezultă din această încălcare, precum și alte daune nemateriale (vezi, printre altele, *Ernestina Zullo împotriva Italiei*, nr. 64.897/01, § 25, 10 noiembrie 2004).

45. Mai mult, atunci când diferitele elemente ce constituie prejudiciul nu se pretează la un calcul exact sau atunci când distincția dintre daunele materiale și daunele morale se dovedește a fi dificilă, Curtea poate fi determinată să le analizeze global (*Comingersoll împotriva Portugaliei* [MC], nr. 35.382/97, § 29, CEDO 2000—IV).

46. În circumstanțele speței, Curtea apreciază că restituirea apartamentului nr. 1, situat în București, Bd. Eroilor Sanitari nr. 35, așa cum a fost ea dispusă prin Sentința definitivă pronunțată la data de 22 iunie 1998 de Judecătoria Sectorului 5 București, ar repune-o pe reclamantă, pe cât posibil, într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă cerințele art. 1 din Protocolul nr. 1 nu ar fi fost încălcate. Dacă statul pârât nu procedează la această restituire într-un termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, Curtea decide ca el să-i plătească reclamantei, cu titlu de daune materiale, o sumă care să corespundă valorii actuale a apartamentului.

47. În acest sens, Curtea observă cu interes că Legea nr. 247/2005 pentru modificarea Legii nr. 10/2001 privind

restituirea unor bunuri naționalizate atât pe cale legală, cât și în mod ilegal, intrată în vigoare la data de 19 iulie 2005, aplică principiile exprimate în jurisprudența internațională, judiciară sau arbitrală, referitoare la reparațiile datorate în caz de acte ilicite și confirmate în mod constant de ea însăși în jurisprudența sa referitoare la privările ilegale sau *de facto* [*Papamichalopoulos împotriva Greciei (reparație echitabilă)*, Hotărârea din 31 octombrie 1995, seria A nr. 330-B, p. 59—61, §§ 36—39, *Zubani împotriva Italiei*, Hotărârea din 7 august 1996, *Culegere de hotărâri și decizii* 1996—IV, p. 1.078, § 49, și *Brumărescu împotriva României (reparație echitabilă)* citată mai sus, §§ 22 și 23].

48. Într-adevăr, noua lege califică drept abuzive naționalizările efectuate de regimul comunist și prevede obligația de restituire în natură a bunului scos din patrimoniul unei persoane în urma unei astfel de privări. În caz de imposibilitate de restituire, cum ar fi, de exemplu, din cauza vânzării bunului către un terț de bună-credință, legea acordă o despăgubire egală cu valoarea comercială a bunului în momentul acordării (titlul I, secțiunea I, art. 1, 16 și 43 din lege).

49. În speță, pentru stabilirea valorii despăgubirii care să-i fie plătită reclamantei, Curtea observă că aceasta a depus la dosar o expertiză care ajunge la o valoare de piață de 175.000 EUR. Guvernul furnizează opinia unui expert imobiliar asupra expertizei depuse de reclamantă. Din punctul acestuia de vedere, valoarea comercială a bunului ar fi de 87.636 EUR.

50. Ținând seama de informațiile de care dispune referitor la prețurile de pe piața imobiliară locală, Curtea apreciază că valoarea de circulație actuală a bunului este de 100.000 EUR.

51. În plus, Curtea consideră că evenimentele în cauză au dus la încălcări grave ale dreptului reclamantei la respectarea bunului său, pentru care suma de 3.000 EUR reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral suferit.

52. În ceea ce privește sumele solicitate cu titlu de chirii neîncasate, Curtea nu poate specula asupra posibilității și randamentului unei închirieri a apartamentului în discuție (*Buzatu împotriva României*, nr. 34.642/97, § 18, 27 ianuarie 2005).

B. Cheltuieli de judecată

53. În formularul său de cerere, reclamanta a solicitat rambursarea cheltuielilor de judecată ocazionate de procedura în fața Curții. Ea a depus la dosar o factură în valoare de 900 EUR reprezentând onorariile avocațiale achitate la data de 3 septembrie 2003.

54. Guvernul consideră că factura (în limba engleză) eliberată de avocatul reclamantei nu este conformă cu facturile redactate în limba română.

55. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată decât în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil. În speță, Curtea observă că reclamanta a prezentat o notă de onorarii avocațiale achitată la data de 3 septembrie 2003, notă al cărei quantum total se ridică la 900 EUR.

56. Având în vedere elementele aflate în posesia sa și criteriile menționate mai sus, Curtea consideră rezonabilă suma de 900 EUR și i-o acordă reclamantei.

C. Dobânzi moratorii

57. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE,

1. declară cererea admisibilă;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1;

3. hotărăște:

a) ca statul pârât să-i restituie reclamantei apartamentul nr. 1 situat în București, Bd. Eroilor Sanitari nr. 35, în cel mult 3 luni de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 44 § 2 din Convenție;

b) ca, în lipsa acestei restituiri, statul pârât să-i plătească reclamantei, în același termen de 3 luni, 100.000 EUR (una sută mii euro) cu titlu de daune materiale, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

4. hotărăște ca statul pârât să-i plătească reclamantei, în același termen de 3 luni, următoarele sume:

a) 3.000 EUR (trei mii euro) cu titlu de daune morale;

b) 900 EUR (nouă sute euro) cu titlu de cheltuieli de judecată;

5. hotărăște ca sumele respective să fie convertite în moneda statului pârât, la cursul de schimb valabil la data plății;

6. hotărăște ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, aceste sume să se majoreze cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de împrumut marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu trei puncte procentuale;

7. respinge cererea de reparație echitabilă pentru rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 29 iunie 2006, în conformitate cu art. 77 §§ 2 și 3 din Regulament.

Boštjan M. Zupančič,
președinte

Vincent Berger,
grefier

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 280465

